

RIBERMÚSICA

APUNTS D'UNA TRAJECTÒRIA EN ASCENS PERMANENT

Tot i nascuda el 1995, **Ribermúsica** està vivint el seu gran ascens coincidint amb els moments en què el fenomen de la **música comunitària** ha saltat a la palestra mediàtica arreu del món.

Si a mitjans del segle XX la recuperació dels criteris històrics en la interpretació de l'anomenada "música antiga" fou el gran revulsiu que va canviar el curs de la història musical, el XXI rebla el clau d'aquella revolució (que van començar Gustav Leonhardt i Nikolaus Harnoncourt) mercès a l'èxit mundial de moviments com el de José Antonio Abreu a Venezuela o el de Carlinhos Brown al Brasil, per citar els més notables d'entre un gran nombre d'exemples. La seva aportació ha servit per a demostrar com és possible d'assolir cotes altíssimes d'excel·lència partint d'un sistema diametralment diferent al convencional, que té com a objectiu el treball al sí de la comunitat en benefici de l'interès comú.

A Barcelona, l'entrada en escena de Ribermúsica fou saludada com un pas decisiu per a la regeneració final de tot un barri, **la Ribera-Born**, avui esdevingut un sector imprescindible de la ciutat, i amb això s'evidenciava la capacitat del fet musical en la creació de **cohesió social**, més enllà de la funció que li és pròpia. Si al llarg d'aquests disset anys s'han establert les bases per al futur desenvolupament del projecte, amb el 2102 s'obre l'època de maduresa, que comporta la seva consolidació al sí del seu àmbit territorial i la irradiació a tota la ciutat; potser també al país i fins a nivell internacional, gràcies a la claretat dels seus plantejaments, a la coherència del seu discurs i a la notable repercussió que comencen a tenir les activitats del seu **Projecte Socioeducatiu** als mitjans de comunicació.

En aquesta trajectòria, dos grans esdeveniments han marcat les coordenades; el primer, poc abans de la irrupció de Ribermúsica en l'escena, l'any 1995, amb la **Gran Festa de la Música de la Ribera**: la celebració dels **Jocs Olímpics de 1992**; el segon, a meitat de camí del seu periple, quan l'any 2007 s'institueix l'**Àrea Social**: la celebració del **Fòrum Universal de les Cultures de 2004**. En cada cas, la distància de tres anys és la que separa la gran cita ciutadana (cabdal per a la projecció internacional de Barcelona) de l'inici de la comesa de Ribermúsica, que des de la dimensió local i lluny d'interessos partidistes n'ha sabut recollir l'essència.

Ribermúsica, constituïda en **Fundació l'any 2000**, ha creat una veritable "**comunitat musical**" en el seu barri i els seus sectors adjacents, integrada, d'una banda, pels participants en les **activitats socioeducatives** (els infants i joves i les seves famílies, així com les entitats que acullen aquestes activitats) i de l'altra, pels participants en les **activitats artísticoculturals** (les persones, espais i estaments implicats en el **Festival de Tardor**, derivació de la Gran Festa de la Música). Però allò que diferencia Ribermúsica d'institucions similars és la contundència dels seus **plantejaments artístics**, ja definits des dels mateixos inicis, que han bastit un edifici imponent, un veritable "santuari" que irradia el seu influx a les activitats socioeducatives, per a dignificar-les, i els hi atorga la seva grandesa.

Si l'etapa "post Fòrum" va portar a la creació de l'Àrea Social de Ribermúsica, l'etapa inicial (també amb notable repercussió als mitjans) havia comportat la definició de l'Àrea Cultural, en recollir l'estela dels Jocs Olímpics i bastir una veritable "olimpiada cultural" al barri. Una i altra han anat caminant en paral·lel però, tanmateix, no sempre per camins confluents; avui ja diluïdes, el **Projecte Artísticocultural** i el **Projecte Socioeducatiu** es donen la mà i es fusionen en un sol cos, validant així el lema "**compromís social amb excel·lència artística**". I així com el Festival de Tardor és l'epicentre del primer, el segon té en la **Riborquestra**, una formació inspirada en el 'Sistema' de José Antonio Abreu però amb personalitat pròpia, el seu vèrtex principal i el catalitzador capaç de contenir al seu sí totes les altres activitats.

Amb aquests elements, Ribermúsica és capaç d'instaurar un **model autòcton**, que recupera la tasca dels nostres prohoms (Clavé, Millet, Pau Casals) i és perfectament aplicable en altres àmbits territorials. La creació de la futura **EMIC** [Escola de Música per a la Interrelació Cultural] comportarà la seva institucionalització, amb el benentès, però, que termes com multiculturalisme o multidisciplinarietat s'hauran vist superats per l'obvietat que són, en el món d'avui, elements consubstancials a la pròpia configuració d'un món divers i a la pròpia naturalesa de les arts.

L'elevació de pensament ha portat a la definició dels **10 Punts Essencials de Ribermúsica**, amb caràcter de veritable declaració de principis, i ha donat peu a la '**Pentalogia del Nou Món**' una epopeia que recull l'odisea del barri en el seu redreçament, alhora que reflecteix el redreçament de tot un país i, al seu torn, el periple existencial de l'ésser humà: la metàfora explica la realitat a través del nou pensament humanístic que Ribermúsica ha estat capaç de definir amb el seu projecte musical.